

teligste, med den Bøn, at see engang ved Leilighed nogle Linier fra Deres kiærlige Haand.

Rom d. 1. Marts 1837.

*Til Raffenberg.*

Man staaer virkelig Fare for her i Italien at glemme Alt hinsides Alperne, hvis ikke Erindringen om Hjemmet var. Den Følelse er den eneste, som kan lokke Tanken tilbage og det er godt, at den er saa stærk, thi ellers veed jeg Skam ikke, hvordan det vilde gaae med det man kalder Fædrelandskiærlighed. Jeg forsikkrer Dem, at jeg svælger i Nydelse i dette skønne Land, men man savner det huslige Liv med hele dets Trylleri; men desto bedre smager det naar man kommer hjem. —

Nu kommer han da nok hjem, den gamle forunderlige og dog elskværdige Thorvaldsen. Det er en Lyst at see ham arbeide, det ene skønnere end det andet. Man vil vist i Forretningssager finde ham smaalig og mistænksom, men det forringer ikke hans udødelige Fortienester, som har skaffet ham Navn af den Første af alle Nationer. Her er han overalt Nr. 1. Hans uheldige Familieforhold har givet ham disse Feil; han er kastet i Gabet paa gridske og ukiærlige Mennesker. Man maa i saa Henseende beklage ham og dog skal De see en Løve i ham, der sidder et Ansigt paa ham, som er af de siældne. —

Hvorledes gaaer det i Kunstforeningen? Vi erfarede her af et Brev, at A. Müller har faaet den store Bestilling, og det nye Arrangement i Kunstforeningens Virksomhed forundrede det her alle, at Ingen havde ladet dem vide Noget om. Alle yttrede her megen Lyst til at entre i Fore-

tagender af det Omfang, men Ingen lader dem Noget vide derom. Det er virkelig uforsvarligt. Jeg vil derfor i Alles Navn bede Dem om at sige i Kunstforeningen, at samtlige Kunstnere her til næste Aar meget ønske, at kunne vise en for deres eget Vel saa heldig Foranstaltning den tilbørlige Opmærksomhed, naar de itide underrettes om Opgaven og de øvrige Betingelser. Det er en Leilighed til at tage ordentlig fat, som Alle succe efter. Jeg for min Part vil forresten indestaae for, at det bliver Arbejder af et ganske andet Værd end det Kunstforeningen iaar har faaet.

Rom d. 11. April 1837.

*Til hans Moder.*

Min Plan er at male her i Sommer Noget paa Landet og hvis jeg til Efteraaret kan, da at gaae til Neapel og til Vinter her gjøre mine Studier anvendelige til de Bestillinger jeg har fra Hjemmet. — Thorvaldsen reiser da endelig hjem . . . som en Løve seer han virkelig ud den gamle Karl; jeg holder ellers ikke meget af hans Person, han er grumme afmaalt og kold høflig, man kan ikke nærme sig ham rigtig og Alle, som ere i nær Berøring med ham, beklage sig over hans Gnieragtighed og Mistro — Igaar tog han Afsked med Paven, da var han i Galla og saa behængt med Ordener, at der virkelig hverken for eller bag var Plads til flere. Det synes han Selv godt om og en Dag jeg besøgte ham viste han mig alle sine Ordener og Diplomer og var grumme henrykt over dem. Manden bliver gammel.